

YILDIZLAR SIRDAŞIMDI

Rüzgârların sert estiği
Yayla akşamlarında,
Yıldızların doğuşunu seyrederek
Büyüdüm.
Üşüyen ellerimi
Ağustos gecelerinde
Çoban ateşlerinde ısıttım,
Yıldızlara yakın yerlerde.

Keven yanarken cızırdar.
Çalı çırpı, çıtır çıtır inceden
Uzar kısılr alevler
Sonra usulca söner.
Üstümüzde sonsuzun
Işıl ışıl örtüsü.
Bir taşın dibinde
Uyur gibi karabaş
Yerin nabzını dinler.
Bozulmasın diye gecenin büyüğü
Zaman aheste döner.

Bestekârsız, notasız
Çingirak senfonisi,
Dağı, taşı mest eder
İnlerken yamaçlarda
Kavalın yanık sesi
Hafiften bir kıpırtı
Gök yüzünde burçlarda,
Yakından duymak için:
Bin yılın ezgisini
Yıldızlar yere doğru
Kayardı birer birer.
Her yanımı sarardı

Işıktan kelebekler.
Yıldızlar sırdaşımdı;
Açar gönlümü sonuna kadar,
Konuşur dertleşirdim.
Sırlarım onlarda saklı.
Yıldızlar,
Uzansam dokunacak kadar yakın
Yıldızlar,
Hayallerim kadar uzaktı.

Fazıl Ahmet BAHADIR

